

Sygn. akt I KO 40/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie zażalenia pełnomocnika P. J.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 października 2021 r.,
wystąpienia Sądu Rejonowego w O., II Wydział Karny
o przekazanie sprawy II Kp (...) do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na
podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G..

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w O. wpłynęło zażalenie pełnomocnika P. J. na postanowienie Prokuratora delegowanego do Prokuratury Krajowej z dnia 08 lipca 2021 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyny z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 218 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., sygn. akt PK XIV Ds.(...). Sprawa dotyczy zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez Prezesa Sądu Rejonowego w O. sędziego M. N., który miał nie dopełnić swoich obowiązków poprzez niewykonanie orzeczenia Sądu Rejonowego w B. VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych o sygn. akt VII PO (...) w związku z odmową ponownego przyjęcia do pracy sędziego P. J..

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2021 r. Sąd Rejonowy w O. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając ten wniosek Sąd podkreślił, że sprawa dotyczy zarzutu popełnienia przestępstwa przez Prezesa Sądu Rejonowego w O., który jest bezpośrednim przełożonym sędziego referenta, jak i innych sędziów tego Sądu. Uzasadnia to stwierdzenie, że nie jest możliwe rozpoznanie tej sprawy w sposób zapewniający zachowanie dobra wymiaru sprawiedliwości. Rozpoznanie wniesionego zażalenia mogłoby osłabić zaufanie społeczne do samodzielności Sądu, jak i

do wymiaru sprawiedliwości. Sąd dodał, że samo zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa zostało złożone przez kilkunastu sędziów tego Sądu, co tym bardziej uzasadnia potrzebę przekazania tej sprawy innemu równorzędnemu sądowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w O. jest zasadny.

W badanej sprawie odmówiono wszczęcia śledztwa w związku z zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa przez Prezesa Sądu Rejonowego w O.. Orzekanie w tej sprawie przez sędziów będących podwładnymi Prezesa Sądu podważałoby autorytet wymiaru sprawiedliwości. Znaczenie ma również okoliczność, że zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa zostało wniesione przez m.in. sędziów tego Sądu. Tym samym, bez względu na treść wydanego orzeczenia, społeczny odbiór rozpoznania tej sprawy przez Sąd Rejonowy w O. mógłby być negatywny. Postronni obserwatorzy mogliby bowiem powziąć wątpliwość co do bezstronności sądu.

Zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem Sądu Najwyższego, wykładnia art. 37 k.p.k. nie może być rozszerzająca, a nadużywanie art. 37 k.p.k. mogłoby prowadzić do podważenia zaufania do niezależności sądów i bezstronności sędziów. Niemniej jednak instytucja przewidziana w art. 37 k.p.k. powinna znaleźć zastosowanie w sytuacjach, w których skierowanie sprawy do sądu właściwego według przepisów ogólnych godziłoby w szeroko pojętą prawidłowość rozpoznania sprawy, wpływając negatywnie na dobro wymiaru sprawiedliwości. Taka sytuacja zachodzi m.in. wówczas, gdy prezes sądu lub pracownik tego sądu jest uczestnikiem postępowania którego sposób rozstrzygnięcia dany, właściwy według obowiązujących przepisów sąd ma kontrolować. Stanowi ona uzasadnienie dla przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 stycznia 2020 r., IV KO 159/19; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2019 r., IV KO 161/19; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2013 r., V KO 3/13; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., IV KO 109/13).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

